

2 Ledare

Redaktörer: Rebecka Bohlin (RB) och Rikard

Andreas Malm

Fyra år från 1933

DET SÄGS ATT det här är ett nytt 1929. Om det vet vi ännu ingenting säkert. 1930-talets depression var den djupaste avgrund kapitalismen någonsin fallit ned i; många avsatser återstår innan vi närmar oss samma botten. Men om detta är ett nytt 1929 så är det bara fyra år kvar till 1933.

Och verkligen: fascism råder det ingen brist på i 2008 års Europa. Inte någon gång sedan andra världskrigets slut har fascismen utövat så stor politisk makt som i dag.

Land efter land ruttar i mörkret. I Italien ackompanjerades fascisternas valseger av "Il Duce, Il Duce"-jubel och svastika-flaggor till landslagets fotbollsmatcher, följda av en våg av färskt gatuvåld mot människor identifierade som invandrare, som när en senegalesisk man som sålde handväskor på en marknad i Milano slogs sönder med basebollträn av män som skrek att han "stjal italienarnas arbete".

Stjal italienarnas arbete.

"Invandrarna har blivit fienden. Med en ekonomisk kris under uppsegling har Italien funnit en syndabock att skylla på", varnade i helgen Italiens enda svarta parlamentsledamot, Jean-Léonard Touadi.

I ÖSTERRIKE FÖLJDES fascisternas valseger av att Jörg Haider dog i en bilolycka, men det mest konkreta resultatet hittills tycks vara att nationen slutit sig som en man i sorgen. Statsbegravningen var ett makabert skådespel. Soldater med stora runda hjälmar som hämtade ur någon skyttegrav från tidigt 1900-tal marscherade dystert intill blonda alpflickor i äppelkäckä klänningar. Haiders död jämförs i den österrikska nationalsorgen med den efter Lady Di, med elfte september.

Så folkligt älskad har denne fascistledare blivit, till vars meriter hör totalförbud mot minareter och moskéer i Kärnten och ett speciellt "sonderlager" för gamla, sjuka och "kriminella" asylsökande högt uppe på ett isolerat berg.

På Haiders begravning syntes även Frankrikes Le Pen, Belgiens Dewinter, Schweiz Blocher bland skinnskallarna, SS-veteranerna och de välklädda männen i Prada-glasögon. Var och en av dem leder ett fascistparti med stabilt stöd i väljarkåren. Över hela Västeuropa har under de senaste åren hela skikt av den vita arbetarklass som en gång var socialismens bas gått förlorad till fascismen: en politisk katastrof som söker sin motsvarighet sedan 1930-talet.

Vad värre är finns det en faktor som inte är på plats i jämförelsen: en revolutionär vänster med massförankring. Socialdemokratin talar om att stoppa invandringen i Storbritannien, om att ställa hårdare krav på flyktingar i Sverige, om att sätta dit muslimer i Danmark. Den bedriver valfångaropportunist som enbart tjänar till att legitimera fascisternas dagordning. Bristen på insikt om det fascistiska hotet är slående i den etablerade arbetarrörelsen, och den revolutionära... ja, finns den över huvud taget?

KANSKE FINNS DET trots allt hopp. När 40 000 människor med sina bara händer stoppade Europas fascister från att hålla sitt stora "antiislam"-möte i Köln härom veckan var det en första masseger; på samma sätt omringade 500 demonstranter helgens sverigedemokratiska torgmöte i Malmö och dränkte hatet i sina bara röster.

Köln och Malmö visar vägen. Om vi ska ta oss ur den här krisen med hedern i behåll krävs vaksamhet, stridbarhet, antifascistisk massaktion. Ingen har någonsin utfört det arbetet åt oss.

